

Hacia el orden y la locura de las estrellas

...vers l'ordre i la follia dels estels
(M. Villangómez Llobet)

*Pacientemente,
hemos ido levantando nuestras vidas
bajo el orden y la locura de las estrellas.
Y este orden celeste permite el milagro
de la respiración en nuestros pechos,
pero la inevitable, infinita locura
de los derrumbaderos de la noche,
tiende a abrir nuestras venas,
a astillar nuestros huesos.*

*Pacientemente, como los primitivos,
hemos vuelto a escrutar la dirección
de las aves, los signos de las olas,
la filigrana que la luz madura
compone en los olivos centenarios,
pues ya no nos servían
la vibración mecánica del mundo,
el asfixiante, indomable laberinto de cemento,
el saqueado huracán de la palabra.*

*Con la brutalidad de la piedra arrojada en un espejo,
los ladridos, el sol, las tenaces raíces,
las manos como hogueras del amante,
se van abriendo paso en los días brumosos.
El hombre no detiene aún su marcha
hacia el orden y la locura de las estrellas.*

ANTONIO COLINAS

Cala Mastella

*El desnivell del paratge
ens era atractiu.
Pel coster del canal,
de ritme pagesívol,
pasturaven les ovelles;
llunyana, la veu d'uns pastors.*

*El sol, a la seua posta,
amb una flamarada gegant,
encenia de mística tot l'indret.*

*Teníem la mar a prop,
com tapada de pols,
reposant, davall de penyes abruptes:
una calma immensa.*

*Acabava la tarda,
plàstica, pictòrica, solemniat.
Ens sentíem més germans.
No debades havíem parlat
del desig de ser bons.*

30.VI.69

Hivern

A Priscil·la

*Ens falta el sol,
el temps és humit
i s'afina una gelor.*

*Pels cims de les muntanyes
pastura fumassa tan espessa
que sembla que no deixi passar el vent.*

*Cau un salpús;
llimacosos els camins.
Veure ara les cases escampades
té un aire de tristor.*

*Els vells s'arrecien vora el foc,
dins la cuina, quasi dia i nit.
Oblit, austeritat, silenci.*

10.I.70

QUATRE POEMES

per Josep Planells Bonet

Flors del gener

*Recordant l'òbit de n'Eulari Ferrer, de Can Vicent d'en Fracesc, i
na Maria Mari, de Can Joanet d'en Pep Sastre, Sant Carles.*

*Flors d'ametller
primícies de l'any.*

*Flors d'una albor subtil
que es transmuten sota la mirada
amb irisacions de finíssim nacre.*

*Passar per la vall,
muntar pel caminó
i mirar des del cim
el mantell blanc estès per la plana,
et reporta el secret de la calma.
La mar es perllonga dins la llunyania;
els illots resten immòbils
a l'empara de l'hora adormida.*

*Unes gavines vénen
amb el desfici del vent
que no pot avenir-s'hi.*

*Darrerries del gener,
cauen les flors pures i límpides.*

*Ara confiam el cos mort a la terra,
dins el taüt,
semblava aureolat de flors d'ametller.*

Gener 1977

Passeig amb llanxa (Costa de Corona)

A Richard i Gini

*Era allí
la costa esquerra,
alta, majestuosa,
de roques estratificades,
com un caprici arquitectònic.*

*Era allí,
sota l'esguard dels cingles,
plàcid i límpid,
un racó de mar;
el sol d'horabaixa
ho batia d'ombres.*

*El vent s'alçava
al pas veloç de la llanxa
amb vol de bromera
i gresca de gavines.*

*Tota la natura
era allí:
l'aire i el foc,
la terra i l'aigua.*

*Allí, nosaltres,
éssers conscients
dins la immensitat.*

10.VIII.78
JOSEP PLANELLS BONET